

Преведено: „... (като втори) Мойсей, Григорий, като издигна скиния (храмъ), мизийскитѣ (български) народи поучава всемъдро на богописания законъ. Година 6825 (1317 отъ Хр.)“.

Четириѣтѣ монограма на амвона въ сжщата църква ще да сж вѣроятнo отъ сжщия разукрасителъ на храма, Григория. Развѣрзани, тия монограми даватъ Γρηγόριος, Γρηγόριος ἀρχιεπίσκοπος, Βουλγάρων, т. е. Григорий архиепископъ на българитѣ.

2. — Хоматианова рамка. Тая сребърна рамка на Христовата малка икона, поставяна обикновено на темплото надъ царскитѣ врата, е била подарена, вѣроятнo за Св. София, отъ Димитъръ Хоматианъ, единъ отъ най-бележититѣ йерарси на Охридската архиепископия (1216—1234). Когато Св. София била обърната на джамия, иконата съ рамката била поставена надъ царскитѣ врата на охридската църква Св. Богородица-Св. Климентъ, гдето се пази и гдето преписахме надписа. Той представя четиристишие въ 12-сриченъ размѣръ, гдето става игра съ двоякото значение на гръцката дума κόσμος (украса, свѣтъ):

Κόσμος κοσμητήτορ τοῦ κόσμου σῆς εἰκόνας
 Ἐκ Δημητρίου ποιμενάρχου Βουλγάρων
 Σὺ δὲ βράβευσον τῷ κατ' εἰκόνα κόσμον
 Δύσμορφον αἰσχὸς τῶν παθῶν μου καθάρας.

Преведено: „Украсата (рамката, обковата) на иконата ти, о украсителю на свѣта, е отъ Димитрия, архипастиръ на българитѣ. Ти пъкъ (Господи) ме възнагради споредъ украсата (т. е. споредъ моя даръ), като очистишъ грозния позоръ на страститѣ ми“.

3. — Покровъ отъ Теодора Комнинъ, 1216—1230 г. Подаренъ вѣроятнo за Св. София отъ епирския деспотъ Теодора Комнинъ, следъ като той превзелъ Охридъ въ 1216 г. Съхранява се въ музея при църквата Св. Богородица въ Охридъ. Теодоръ Комнинъ бѣ разбитъ и плѣненъ отъ българския царъ Асѣня II при Клокотница въ 1230 г. Покровътъ, 73 на 55 см., е отъ червенъ коприненъ платъ съ злато-везенъ образъ на св. Богородица Оранта права, съ детето Исуса предъ нея. По жълтата обшивка има златошитъ надписъ, който разчлененъ дава осѣмъ 12-срични стиха: